

говори така. — Доколко е смѣло това за васъ, не зная; за мене, обаче, не е смѣло. Веднѣжъ следвамъ Божия пѣтъ, азъ мога да направя всичко, каквото Богъ прави. Това, което Той не може да направи, и азъ не мога да го направя. Когато предприемамъ нѣщо, азъ се допитвамъ до Господа, мога ли да направя това, което съмъ намислилъ. Ако Богъ ми отговори, че мога да го направя, тогава само пристѣпвамъ къмъ реализиране на това, което съмъ намислилъ. — Господи, мога ли да любя всички хора? — Можешъ, разбира се. Да любишъ хората, това е най-лесната работа. — Господи, мога ли да запалѣ свѣщитѣ на хората? — Можешъ да ги запалишъ. Както азъ палѣ свѣщитѣ на хората, така и ти можешъ да ги палишъ. Въ това нѣма никаква мъжнотия. Мъжнотията се заключава въ разбиранията на хората.

Следователно, когато казвамъ, че каквото Богъ прави, и азъ мога да го направя, имамъ предъ видъ всички хора. Каквито възможности имамъ азъ въ правене на доброто, такива възможности иматъ всички хора. Има нѣкои мъжнѣща за човѣка, но само когато е вързанъ. Вързаниятъ човѣкъ съ верига, или съ нѣкое дебело вѣже не може да ходи, не може да се движи. Свободниятъ, обаче, може да ходи, да се движи безпрепятствено. Когато човѣкъ е свободенъ, трѣбва да внимава, да не направи нѣкаква погрѣшка, съ която самъ да се върже.